

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213011208
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7213011208.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr.Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. novembra 2015, v trestnej veci proti O. O., obžalovaného pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/, písm. f/, ods.3 písm.b/Tr.zák. spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného O. O. proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 27.3.2015 sp.zn. 3T 96/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.d/, e/, ods.3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu ohľadne obžalovaného O. O.Č..

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému O. O., I.. XX.X.XXXX O. N., bytom N. - X. K., prechodne N., B. Č.. X, podľa § 44 Tr.zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 2T 242/2012 zo dňa 3.6.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.6.2015, ktorým bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/, f/, ods.3 písm.b/, c/ Tr.zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Tr.zák. spáchaného čiastočne formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. a za čo mu bol podľa § 212 ods.3 Tr.zák. s použitím § 38 ods.2,4 Tr.zák., § 37 písm.m/ Tr.zák., § 46 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, pre ktorého výkon bol podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a vo výroku podľa § 61 ods.1,2 Tr.zák., § 42 ods.2 Tr.zák., ktorým mu bol uložený súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, považuje za dostatočný.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II dňa 16.8.2013 podal na obvinených O. O., S. R. F. T. E. obžalobu pre skutok, že

v N., na ulici W. Č.. XX, dňa 30.1.2012 v čase o 13.24 hod. po predchádzajúcej dohode O. O., T. E. F. S. R., potom ako spoločne prišli do N. na osobnom motorovom vozidle zn. Š. J. nezisteného S., vošiel do uvedenej záložne T. E., ktorý sa pripravenou taškou s kameňom pokúsil rozbiť sklenenú výplň, čo sa mu však nepodarilo, pričom S. R. spolu s O. O. dávali pozor v okolí záložne, čím takto svojím konaním spôsobili pre spoločnosť H. G., M..L..T.. poškodením sklenenej výplne škodu vo výške 58,23 Eur, hoci obvinený O. O. bol v posledných 12 mesiacoch rozhodnutím Obvodným úradom Prešov sp.zn. 04854/2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.6.2011 za priestupok proti majetku podľa § 50

ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch postihnutý a v predchádzajúcich 24 mesiacoch rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T 114/2009, právoplatného dňa 31.7.2010 za taký čin odsúdený, hoci obvinená S. R. bola v predchádzajúcich 24 mesiacoch Okresným súdom Trebišov sp.zn. 4 T 115/2011 právoplatným dňa 22.10.2011 za taký čin odsúdená, hoci obvinený T. E. bol v posledných 12 mesiacoch Obvodným úradom Vranov nad Topľou sp.zn. 0/2011/2012 rozhodnutím postihnutý, ktorého právoplatnosť nadobudla dňa 7.2.2011, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods.1 Zák.č.372/1990 Zb. o priestupkoch.

Okresný prokurátor v konaní obvineného O. O. videl naplnenie znakov prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/, písm.f/, ods.3 písm.b/ Tr.zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr.zák.

Okresný súd Košice II podanú obžalobu na vyššie uvádzané obvinené osoby prijal a vo veci vytýčil termín hlavného pojednávania, na ktorom obžalovaný O. O. po poučení podľa § 257 Tr.por. prehlásil, že je vinný a následne na ďalšie položené otázky zo strany súdu podľa § 333 ods.3 písm.c/, d/, f/, g/, h/ Tr.por. zakaždým odpovedal kladne, na čo po návrhu intervenujúceho prokurátora a zástupcu poškodenej strany súd vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 ods.7 Tr.por., t.j. prijal vyhlásenie obžalovaného O. O., ako aj obžalovanej S. R. a obžalovaného T. E., ktorí rovnako urobili vyhlásenie o vine a kladne odpovedali na položené otázky v zmysle ustanovenia § 333 ods.3 písm.c/, d/, f/, g/, h/ Tr.por. a tak o priznanej vine všetkých troch obžalovaných podľa § 257 ods.8 Tr.por. súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania viny sa vykonávať nebude a vykoná sa dokazovanie len v súvislosti s výrokmi o treste a o náhrade škody.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 269 Tr.por. prečítal listinné dôkazy vzťahujúce sa na riešenie otázky rozhodnutia o treste, resp. o výroku na náhradu škody a vo veci rozhodol rozsudkom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 27.3.2015 sp.zn. 3 T 96/2013.

Obžalovaný O. O. bol podľa § 41 ods.3 Tr.zák. uznaný za vinného pre pokračujúci zločin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.2 písm.f/, ods.3 písm.b/, ods.4 písm.b/ Tr.zák., v bode 1/ napadnutého rozsudku ako organizátor podľa § 21 ods.1 písm.a/ Tr.zák. a v bode 2/ napadnutého rozsudku spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák., a to na tom skutkovom základe, že

podľa § 41 ods.3 Tr.zák. po zrušení vo výroku o vine, treste a náhrade škody, ktoré sa týkajú jeho osoby z rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T 83/2012 zo dňa 30.5.2013, t.j. že 1/ v N. O. O. naplánoval krádež, rozdelil úlohy T. E., S. R. F. L. Z., ktorí dňa 17.1.2012 okolo 11.03 hod. vykonali krádež palety s 13 ks rôznych dámskych retiazok zo žltého kovu zo záložne Z. na ulici N. XX tým spôsobom, že L. Z. vošiel do uvedenej záložne, kde zistil koľkí pracovníci tam pracujú a kde je v záložni uložené zlato, následne odišiel zo záložne za vyššie menovanými, ktorí ho čakali vonku, kde O. O. oznámil okolnosti, ktoré zistil v záložni, na základe čoho O. O. rozdelil úlohy a to tak, že T. E. mal vojsť do uvedenej záložne, kameňom rozbiť sklenenú výplň vitríny a z nej vziať zlaté šperky, pričom počas toho mali L. Z.N. F. S. R. dávať vonku pozor a O.F. O. mal počas krádeže odísť preč a to na výsluch na oddelenie cudzineckej polície v Košiciach z dôvodu zaobstarania si alibi, následne po rozdelení úloh O. O. odišiel preč a v čase o 11.03 hod. vošiel T. E. do uvedenej záložne, kde kameňom uloženým v igelitovej taške rozbil sklenenú výplň výkladu, z ktorého odcudzil paletu s 13 ks rôznych dámskych retiazok zo žltého kovu, pričom L. Z. F. S. R. objektom záložne dávali pozor, následne potom ako vybehol T. E. zo záložne von, tak paletu s 13 rôznymi dámskymi retiazkami zo žltého kovu dal L. Z., ktorý ju uložil do igelitovej tašky a potom spolu utekali k S. R. a potom následne spolu odišli na ulicu J. O. N., kde uvedené retiazky zo žltého kovu odovzdali O.F. O., čím takto spol. L. Ž.- Ž. so sídlom v B., N.. I.Y. X, spôsobili krádežou škodu vo výške 2 521,16 Eur a rozbitím sklenenej vitríny škodu vo výške 122,88 Eur.

2/ v N. na ulici W. Č.. XX, dňa 30.1.2012 v čase o 13.34 hod. po predchádzajúcej dohode O. O.S., T. E. F. S. R., potom ako spoločne prišli do N. na osobnom motorovom vozidle zn. Š. J. nezisteného S., vošiel do uvedenej záložne T. E., ktorý sa pripravenou taškou s kameňom pokúsil rozbiť sklenenú výplň, čo sa mu však nepodarilo, pričom S. R. spolu s O. O. dávali pozor v okolí záložne, čím takto svojim konaním spôsobili pre spoločnosť H. B., M..L..T.. poškodením sklenenej výplne škodu vo výške 58,23 Eur, pričom obž. O. O. bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov rozhodnutím Obvodného úradu Prešov sp. zn. 04854/2011,

ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.6.2011, a bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T 114/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.7.2010 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zák., pričom obž. T. E. bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov rozhodnutím Obvodného úradu Vranov nad Topľou sp. zn. 0/2011/2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.2.2011.

Obžalovanému O. O. za to bol podľa § 212 ods.4, § 38 ods.2, § 41 ods.3 Tr.zák. uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenému L. Ž. - Ž., B., N. I. X, IČO: XX XXX XXX vo výške 2.634,88 eur (slovom dvetisíc šesťstotridsaťštyri eur, osemdesiatosem centov) a M.. H. B., M..L..T. N., G. XX, IČO: XX XXX XXX vo výške 58,23 eur (päťdesiatosem eur a dvadsaťtri centov). Podľa § 288 ods.2 Tr.por. vyššie uvedených poškodených so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody súd odkázal na občianske súdne konanie.

Odvolací súd považuje za nutné uviesť, že vyššie uvádzaný rozsudok súdu prvého stupňa ohľadne spoluobžalovaných obžalovaného O. O., t.j. obžalovanej S. R. a obžalovaného T. E. už nadobudli právoplatnosť, nakoľko neboli napadnuté odvolaním. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie len O. O., ktoré si odôvodnil sám, ale aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Z písomných dôvodoch odvolania samotného obžalovaného O. O. odvolací súd zistil, že na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa poučeníu zo strany predsedníčky senátu riadne porozumel a dobrovoľne urobil vyhlásenie o vine. Toto vyhlásenie ani napadnutým odvolaním nenamieta, nepopiera. Podľa jeho názoru okresný súd však pochybil, pokiaľ pri rozhodovaní, pokiaľ mu ukladal spoločný trest aplikujúc § 41 ods.3 Tr.zák. a neuložil mu súhrnný trest. Preto uloženie samostatného trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov považuje za neprímerane prísny trest, a preto žiada, aby toto pochybenie okresného súdu napravil odvolací súd.

V podstate z rovnakých dôvodov podal odvolanie aj obhajca obžalovaného, ktorý navyše uviedol, poukazujúc na § 284 ods.2 Tr.por., že uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Ak o to obžalovaný alebo jeho obhajca požiadajú, treba mu poskytnúť znova lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na tento účel odročiť najmenej o päť pracovných dní.

Okresný súd po doplnení dokazovania trestnými spismi o predchádzajúcich odsúdeniach, ako je to zrejme zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 27.3.2015 a odpisu registra trestov na obžalovaného O. O. vo veci rozhodol rozsudkom tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného O. O. podľa § 317 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho, postupom, ako je to vyššie citovaným ustanovením Trestného poriadku uvedené, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa nie všetkými potrebnými trestnými spismi o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného O. O. vykonal dokazovanie. Uspokojiť sa čítaním len rozsudkov o jednotlivých predchádzajúcich odsúdeniach, ako je to zrejme zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 27.3.2015, resp. odpisom registra trestov, v žiadnom prípade nie je možné považovať za postačujúce pre zákonné rozhodnutie vo veci samej.

Odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že sudy prvého stupňa sú povinné dôkaz vykonať nielen odpisom registra trestov, resp. rozsudkom o predchádzajúcom odsúdení, ale sú povinné dokazovanie vykonávať obsahom tých trestných spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, ktoré môžu mať nevyhnutný a potrebný podklad pre zákonnosť rozhodnutia. Jedine z obsahu trestného spisu je možné zistiť také

údaje, ako je moment vznesenia obvinenia v predmetnej trestnej veci, právne posúdenie skutku v rozsudku, nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia a všetky ďalšie odpovede na otázky súvisiace s vykonávacím konaním v predmetnej trestnej veci. Navyše odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že práve a jedine z obsahu trestného spisu o predchádzajúcom odsúdení obžalovaného, súd prvého stupňa môže zistiť, či vo veci nebol vydaný trestný rozkaz, ktorý je potrebné považovať, v prípade že bol napadnutý odporom, za vyhlásenie prvého rozhodnutia vo veci samej, s ktorým momentom je spojený moment aplikácie súhrnného trestu. Takýto údaj z odpisu registra trestov nie je možné zistiť.

Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku síce správne poukázal na ustanovenia § 122 ods.10 Tr.zák., t.j. že za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívne súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin, to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Nevedno prečo okresný súd vzhľadom na vyššie citované ustanovenie Trestného zákona sa ďalej nezaoberal obsahom znenia ustanovenia § 122 ods.13 Tr.zák., t.j. ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodoberie na záverečnú poradu.

Okresný súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania správne aplikoval ustanovenie § 41 ods.3 Tr.zák., t.j. že ak súd odsudzuje páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znovu rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o naväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2 citovaného ustanovenia Trestného poriadku a § 42 a § 43 Tr.por. sa použijú primerane.

Odvolací súd v rámci verejného zasadnutia konaného dňa 5. novembra 2015 doplnil dokazovanie čítaním obsahu vyžiadaných trestných spisov, a to Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 7T 176/2010, Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 7T 248/2010, Okresného súdu Košice I sp.zn. 4 T 83/2012 a Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 2T 142/2012, na podklade ktorých dospel k záveru, že námietky odvolateľa O. O. uvádzané v jeho odvolaní, ako aj v odvolaní jeho obhajcu ohľadne potreby uloženia súhrnného trestu sú dôvodné.

Skutok, pre ktorý podal Okresný prokurátor Košice II v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 3 T 96/2013, bol spáchaný dňa 30.1.2012, pričom uznesenie o vznesení obvinenia v tejto veci je zo dňa 28.5.2012. Tento skutok bol spáchaný skôr, ako bolo vznesené obvinenie pre skutok zo dňa 17.1.2012, nakoľko pre tento skutok mu bolo vznesené obvinenie až dňa 25.6.2012 a o tomto skutku bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T 83/2012 zo dňa 30.5.2013. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.6.2013.

Krajský súd vzhľadom na takto zistené údaje opätovne poukazuje na ustanovenia § 122 ods.10 a ods.13 Tr.zák., čo sa správne odzrkadlilo v aplikácii ustanovenia § 41 ds.3 Tr.zák. vo výroku teraz napadnutého rozsudku o vine.

Námietka obhajcu obžalovaného, poukazujúc na ustanovenie § 284 ods.2 Tr.por. o povinnosti poučiť o prísnejšom možnom právnom posúdení skutku neobstojí, nakoľko okresný súd zo zákona v prospech obžalovaného teraz napadnutým rozsudkom rozhodol o skutkoch, ktoré boli spáchané obžalovaným nielen dňa 30.1.2012, ako je to uvádzané v teraz podanej obžalobe, ale aj za skutok, ktorého sa dopustil

dňa 17.1.2012, za ktorý už bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T 83/2012 zo dňa 30.5.2013.

Vyššie uvádzané skutky nepochybne tvoria pokračovací zločin krádeže tak, ako je to uvádzané vo výroku teraz napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Upozornenie na prísnejšiu právnu kvalifikáciu preto v teraz posudzovanej trestnej veci neprichádzalo do úvahy, nakoľko pre zločin krádeže podľa § 21, § 20, k § 212 ods.1, ods.2 písm.f/, ods.3 písm.b/, ods.4 písm.b/, písm.e/ Tr.zák. už bol obžalovaný O. O. právoplatne uznaný rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 30.5.2013 sp.zn. 4 T 83/2012, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.6.2013.

Pochybenie okresného súdu vo výroku o uloženom treste ohľadne obžalovaného O. O. odvolací súd na ním podané odvolanie napravil tak, že napadnutý rozsudok ohľadne jeho osoby zrušil vo výroku o treste a aplikujúc ustanovenie § 44 Tr.zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 2 T 242/2012 zo dňa 3.6.2015, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, pre ktorého výkon bol zaradený podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj vo výroku o uložení súhrnného trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratil podklad, nakoľko takýto postup odvolací súd považoval za dostatočný.

Pre takýto záver svedčí predovšetkým tá skutočnosť, že Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 30.5.2013 sp.zn. 4 T 83/2012 pre skutok, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný O. O. dňa 17.1.2012 a ktorý skutok bol posúdený ako zločin krádeže podľa § 21, § 20, k § 212 ods.1, ods.2 písm.f/, ods.3 písm.b/, ods.4 písm.b/, písm.e/ Tr.zák. pri spôsobení škody vo výške 2.521,16 eur a škody na zariadení vo výške 122,88 eur okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 19.6.2012 sp.zn. 4 T 167/2011. Správnosť a zákonnosť takéhoto postupu neprináležalo preskúmať teraz odvolaciemu súdu, nakoľko vyššie citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.6.2013, a to potom, čo sa obžalovaný, ako aj prokurátor výslovne vzdali odvolania, a preto tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie.

Skutky, pre ktoré bol v teraz napadnutom rozsudku obžalovaný O. O. uznaný za vinného, sa dopustil skôr, ako bol vo veci Okresného súdu Humenné sp.zn. 4T 167/2011 vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý bol vyhlásený dňa 19.6.2012 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.9.2012.

Podľa § 42 ods.1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratil podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods.7 Tr.zák.

Podľa § 42 ods.3 Tr.zák. ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Podľa § 44 Tr.zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr.zák. alebo od uloženia ďalšieho trestu § 43 Tr.zák., ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Keďže obžalovaný O. O. pre čiastkový útok, ktorého sa dopustil dňa 30.1.2012, jednak vzhľadom na odstup času k rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ale predovšetkým odvolacieho súdu a vzhľadom na výšku spôsobenej škody a tú skutočnosť, že za pokračovací skutok, ktorého sa dopustil dňa 17.1.2012

a ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin, za ktorý mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odvolací súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného O. O. bude postačovať trest uložený rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 3.6.2015 sp.zn. 2 T 242/2012, a to z toho dôvodu, že v teraz posudzovanej trestnej veci obžalovaný O. O. žalovaných skutkov sa dopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 19.6.2012 sp.zn. 4T 167/2011 a ktorý bol vo výroku o treste zrušený práve rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 2 T 242/2012 zo dňa 3.6.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2015 a toto rozhodnutie vo výroku o treste nie je s fikciou zahladenia.

Vyššie uvádzané pochybenia okresného súdu na odvolanie obžalovaného O. O. odvolací súd napravil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Inak napadnutý rozsudok okresného súdu, t.j. vo výroku o vine, ako aj vo výroku o uloženej povinnosti na náhradu škody ostal nezmenený, t.j. tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 27.3.2015 sp.zn. 3T 96/2013.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.